

послѣдокъ измыслили сѫ да показватъ чрезъ са-
ми-те кола мѣсто-то гдѣ-то минуватъ за да не-
матъ нужда да движкатъ телеграфъ-тъ.

Невозможно е да влеземе въ по много по-
дробности отгорѣ на тоя подлогъ. Какво-то рѣкохъ
ще стигне, надѣясѫ, за да познае читатель-тъ
годъмъ-то будущее отъ едно измыслива-
ніе отъ 20 год. насамъ употребено, измыслива-
ніе наистина чудно, кое-то подражава съ тол-
кова благополучіе, ако и отъ далечъ още, чудно-
то орудіе телеграфическо на човѣ-
шко-то тѣло, защо-то требува добрѣ да
забѣлѣжиме, електрический-тъ телеграфъ е,
слѣдъ сичко, едно слабо подражаніе на тоя
тесенъ составъ человѣчески даденъ отъ Бога
издателя на воля-та душевна. Най свѣршили-
тъ волтаически махини не ще сѫ сравняти съ тая
чудна махина коя-то наричатъ мозъкъ; водителни-
тъ телове неможатъ да сѫ борѣйтъ съ крехкостъ-
та и съвершенство-то на жили-тѣ, и мускули-тѣ
щѣ бѫдятъ сѣкога желѣзца дѣто ся дигятъ и
слагятъ. Душа-та говори, мозъкъ-тъ праша де-
пеша-та, и завчашъ още заповѣдь-та, като сѫ
дава отъ душевно-то начало, е извѣрши-
на въ най далечни-тѣ части на мозъкъ-тѣ. То-